

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudkyň JUDr. Dalily Marečkové a Olgy Stránské v právní věci žalobců: **1) Z. K.** a **2) F. V.** proti žalovanému: **Obecní úřad Čerčany**, Václavská 36, 257 22 Čerčany, zastoupený JUDr. Janou Urbaníkovou, advokátkou se sídlem Tyršova 177, 256 01 Benešov, se sídlem Václavská 36, 257 22 Čerčany, o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu spočívajícím se výzvě žalovaného ze dne 2. 11. 2011, čj. SÚ/2236/2011/Kyse,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobcům se vrací soudní poplatek ve výši 2000 Kč, který jim bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Praze.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhají ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného, který dle žalobního tvrzení spočívá ve výzvě žalovaného ze dne 2. 11. 2011, čj. SÚ/2236/2011/Kyse (dále též jen „výzva“), aby žalobci do 29. 2. 2012 doplnili žádost o vydání regulačního plánu „Čerčany – V Holosíně“, Jih (dále též jen „regulační plán“) o dohodu o parcelaci. Tato výzva je neurčitá, neboť neobsahuje informaci, mezi kým má být tato dohoda uzavřena ani z čeho tato povinnost plyne. Žalobci jsou přesvědčeni, že žádnou takovou povinnost nemají. Žalovaný přitom své vlastnické právo nemůže zneužívat k vynucování podmínek, které neplynou z obecně závazného právního předpisu ani z žádné z vydaných územně plánovacích informací. V důsledku této výzvy jsou zkráceni na svých právech, a to zmařením vydání regulačního plánu nebo minimálně oddálením jeho vydání. Požadují proto, aby soud výzvu prohlásil za nezákonnou, aby žalovanému zakázal požadovat od žalobců dohodu o parcelaci dle této výzvy a aby žalovanému přikázal pokračovat v řízení o žádosti žalobců o vydání regulačního plánu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že vydání regulačního plánu v zájmovém území je podmíněno souhlasem vlastníků pozemků v řešené ploše nebo dohodou o parcelaci. Žalobci si přitom musí být vědomi toho, že i přes dílčí dohody s představiteli obce (starostou či radou obce) má konečné slovo zastupitelstvo obce a proces vedoucí k dosažení dohody je tak mnohem zdoluhavější.

Krajský soud v Praze žalobu pro nepřípustnost odmítl.

Podle ustanovení § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

V případech, kdy se žalobce nedomáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, je žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu přípustná jen tehdy, nelze-li se ochrany domáhat jinými právními prostředky (§ 85 s. ř. s.); kupříkladu žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004-42) plyne, že ve vztahu obou zmíněných žalobních typů má primát žaloba proti rozhodnutí a možnost podat úspěšně žalobu proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu. Samostatný procesní institut žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu tedy nemůže být vykládán jako jakási náhražka žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a účastník řízení nemůže volit tu žalobu, kterou pro sebe považuje za výhodnější. Určujícím kritériem pro podání této žaloby totiž není procesní taktika žalobce, nýbrž povaha napadeného úkonu.

V souzené věci ze soudního a správního spisu vyplynulo, že žalobci dne 7. 10. 2011 podali žádost o vydání regulačního plánu. Dne 2. 11. 2011 je žalovaný vyzval, aby do 29. 2. 2012 doplnili žádost o vydání regulačního plánu o dohodu o parcelaci. Proti této výzvě žalobci brojí žalobou a považují ji za nezákonný zásah žalovaného.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobci brojí proti úkonu správního orgánu, který byl učiněn v rámci běžícího správního řízení. Žalovaný, který jakožto pořizovatel regulačního plánu, posoudil podle ustanovení § 66 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, úplnost podané žádosti, usoudil, že toto podání nemá předepsané náležitosti, resp. že trpí jinou vadou, a podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů vyzval žalobce ve stanovené lhůtě k odstranění označených vad.

Tento úkon žalovaného je ve své povaze rozhodnutím o odstraňování vad podání, tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení. Takové rozhodnutí nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu, ale vztahuje se na něj kompetenční výluka stanovená v § 70 písm. c) s. ř. s. Tato kompetenční výluka ovšem účastníka řízení nezkracuje na jeho právech a ani nevylučuje aplikaci ustanovení § 85 s. ř. s., neboť má-li za to, že správní orgány nesprávnou aplikací správního řádu (příp. jiných procesních správních předpisů) porušily jeho práva jako účastníka řízení, lze takové vady řízení namítat proti konečnému rozhodnutí správního orgánu, které lze – po vyčerpání řádných opravných prostředků – napadnout žalobou ve správním soudnictví. Tato žaloba je přitom jiným právním prostředkem ve smyslu ustanovení § 85 s. ř. s., prostřednictvím něhož se lze domáhat ochrany.

Jen v soudním řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí [v souzené věci v návaznosti na reakci žalobců na danou výzvu patrně proti rozhodnutí o zastavení řízení podle ustanovení

§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nebo proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti, resp. proti rozhodnutí o odvoláních podaných proti těmto rozhodnutím] ve věci by pak byl správní soud oprávněn zodpovědět otázku, zda procesní postup správního orgánu byl v souladu se zákonem či nikoli a zda případná vada řízení mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, v jejímž důsledku by mohlo být konečné rozhodnutí zrušeno.

Zvolili-li žalobci k ochraně svých práv účastníků řízení žalobu proti nezákonnému zásahu, který spatřovali v neoprávněné výzvě na odstranění nedostatků podání, je jejich žaloba podle ustanovení § 85 s. ř. s. nepřípustná. Krajský soud v Praze ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Druhým výrokem bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

S ohledem na ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud také rozhodl o vrácení žalobci zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobcům vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 9. 3. 2012

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Nicola Švecová